

תלמודו בידו

דף נב עמוד א

- א** עשה מאמר ביבמתו, האם נקנית בביאה להיות אשתו ?
- ב** על אלו דברים רב היה מלקה ?
- ג** כיצד עושה היבם מאמר ביבמתו ?
- ד** מה נוסח שטר כתובת היבמה ?
- ה** הנותן גט לאשתו או ליבמתו, ואמר לה "הרי את מגורשת ממני ואי את מותרת לכל אדם", מה דינה ?

- א** בית שמאי: אינה נקנית לו עד שיכניסה לחופה [בהסכמתה, ואינו מייבמה בעל כרחה]. שהמאמר מפקיע את זיקת היבום, וחלה זיקת אירוסין ונישואין. משנתינו: מקיים מצות יבום בביאה. ואף תקנו שלכתחילה יעשה מאמר קודם שבועל. בעל בלא מאמר קנאה, אלא שלוקה מכות מרדות מדרבנן.
- ב** 1. המקדש אשה בביאה. 2. המקדש אשה בשוק. 3. המקדש בלא שידוכין. 4. שלח גט לאשתו על ידי שליח וחזר בו, וביטלו שלא בפני השליח. 5. המוסר מודעה בפני עדים על גט שעומד לתת לאשתו, שהוא נותנו שלא ברצונו. 6. המתחצף ומעיז פנים כלפי שליח בית דין כשמזמינו לבוא לבית דין. 7. המשהה נידויו במשך שלשים יום, ואינו בא לבית דין לבקש להתיר את נידויו. 8. חתן הדר בבית חמיו. 9. חתן החשוד על חמותו העובר ליד בית חמיו. - לנהרדעי: לוקה רק המקדש בביאה בלא שידוכים. ויש אומרים אף אם היו שידוכים.
- ג** נותן לה היבם כסף ואומר התקדשי לי במאמר יבמין. או כותב לה הרי את מקודשת לי.
- ד** "שיזונה ויפרנסה כראוי, ובלבד שתהא חוב כתובתה על נכסי בעלה הראשון". אין לראשון נכסים, תקנו שגובה כתובתה מהיבם, שלא יהא קל בעיניו להוציאה.
- ה** אשתו: אינה מגורשת. אבל אם מת בעלה, אסורה לכהונה כדין גרושה, וזהו ריח הגט. יבמתו: אסורה להתייבם לו או לשאר האחים, שמא יחליפו בין גט זה לגט רגיל.